

# 7 הפרקים

@FaithBit

11/3/2019

## 1 המתאוננים, תבערה, והתאוה

[במדבר פרק יא]

(א-ג) ויהי העם כמתאוננים רע באזני ה' וישמע ה' ויחר אפו ותבער בם אש ה' ותאכל בקצה המחנה. ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש. ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש ה'.

(ד-ו) והאספסוף אשר בקרבו התאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר. זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים. ועתה נפשנו בשרה אין כל בלתי אל המן עינינו.

### המן

(ז-ט) והמן פזרע גד הוא ועינו כעין הדלח. שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן. וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו.

### טענת משה

(י-טו) וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף ה' מאד ובעיני משה רע. ויאמר משה אל ה' למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי. האנכי הרייתי את כל העם הזה אם אנכי ולדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו. מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה? לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני. ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל ארצה ברעתי.

### שבעים הזקנים ודבר ה'

(טז-יז) ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך. וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אותך במשא העם ולא תשא אתה לבדך.

(יח-כג) ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני ה' לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן ה' לכם בשר ואכלתם. לא יום אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום. עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא וען כי מאסתם את ה' אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים. ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים. הצאן ובקר שחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים ואסף להם ומצא להם. ויאמר ה' אל משה היד ה' תקצר? עתה תראה היקרך דברי אם לא.

(כד-כה) ויצא משה וידבר אל העם את דברי ה' ויאסף שבעים איש הזקנים והיה פנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו.

## 2 אלדד ומידד

(כו-ל) וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בפתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה. וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה. ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה פלאם. ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את רוחו עליהם. ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל.

### קיום ההבטחה והעונש (קברות התאוה)

(לא-לה) ורוח נסע מאת ה' ויגזו שלווים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ. ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השליו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה. הבשר עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף ה' חרה בעם ויזף ה' בעם מכה רבה מאד. ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים. מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות.

## 3 מרים ואהרון

[במדבר פרק יב]

(א-ג) ותדבר מרים ואהרון במשה על אדות האשה הפשית אשר לקח כי אשה כשית לקח. ויאמרו הרק אף במשה דבר ה' הלא גם בנו דבר וישמע ה'. והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. ויאמר ה' פתאם אל משה ואל אהרון ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם. וירד ה' בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרון ומרים ויצאו שניהם. ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו. לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת ה' יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה. ויחר אף ה' בם וילד. והענן סר

מעל האהל והנה מרים מצרעת פשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת. ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו. אל נא תהי כמות אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו. ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה.

## עונשה

(יד-טו) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק בפינה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף. ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים. ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן.

## 4 המרגלים

[במדבר פרק יג]

(א-טו) וידבר ה' אל משה לאמר. שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם. וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי ה' כלם אנשים ראשי בני ישראל המה. ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור. למטה שמעון שפט בן חורי. למטה יהודה קלב בן יפנה. למטה יששכר יגאל בן יוסף. למטה אפרים הושע בן נון. למטה בנימין פלטי בן רפוא. למטה זבולן גדיאל בן סודי. למטה יוסף למטה מנשה נדי בן סוסי. למטה דן עמיאל בן גמלי. למטה אשר סתור בן מיכאל. למטה נפתלי נחבי בן ופסי. למטה גד גאואל בן מכי. אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע.

(יז-כ) וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועלייתם את ההר. וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב. ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים. ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים.

(כא-כד) ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת. ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים. ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומו הרמנים ומו התאנים. למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל. (כה-כו) וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום. וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ. ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה.

(כח-לג) אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם. עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן. ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה. והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו. ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות. ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם.

[במדבר פרק יד]

(א-יב) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו. ולמה ה' מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלוא טוב לנו שוב מצרימה. ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה. ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל. ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם. ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד. אם חפץ בנו ה' והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש. אך בה' אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם וה' אתנו אל תיראם. ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד ה' נראה באהל מועד אל כל בני ישראל. ויאמר ה' אל משה עד אנה נאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם. אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו.

(יג-לה) ויאמר משה אל ה' ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבם. ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה ה' בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה ה' ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. מבלתי יכלת ה' להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. ה' ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקמה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה.

(כ-לו) ויאמר ה' סלחתי כדברך. ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ. כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה. ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו ויסעו לכם המדבר דרך ים סוף. וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר. עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי. אמר אלהם חי אני נאם ה' אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם. במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבו עשורים שנה ומעלה אשר הילינתם עלי. אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשפן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון. וטפכם אשר אמרתם לבי יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה. ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. ובניכם יהיו רעים

במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר. במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי. אני ה' דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה? תמו ושמ ימתו. והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ.

**(לו-לח) וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני ה'.** ויהושע בן נון וכלב בן יפנה **חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ.**

## 5) המעפילים

**(לט-מה) וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד.** וישפמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר ה' **כי חטאנו.** ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי ה' והוא לא תזלח. אל תעלו כי אין ה' בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם. כי העמלקי והכנעני שם לפניכם וינפלתם בחרב כי על פן שבתם מאחרי ה' ולא יהיה ה' עמכם. ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית ה' ומשה לא משו מקרב המחנה. וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכוסו ויפתו עד החרמה.

**[במדבר פרק טו]**

**(א-לא) וידבר ה' אל משה לאמר.** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם. ועשיתם אשה לה' עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח לה' מן הבקר או מן הצאן. והקריב המקריב קרבנו לה' מנחה סלת עשורן בלול ברבעית ההין שמן. וינו לנסף רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד. או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין. וינו לנסף שלשית ההין תקריב ריח ניחח לה'. וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים לה'. והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין. וינו תקריב לנסף חצי ההין אשה ריח ניחח לה'. ככה תעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים. כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם. כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח לה'. וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח לה' כאשר תעשו בן יעשה. הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני ה'. תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם. וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה. והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה'. ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה פתומת גרן בן תרימו אתה. מראשית ערסתיכם תתנו לה' תרומה לדרתיכם. וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר ה' אל משה. את כל אשר צוה ה' אליכם ביד משה מן היום אשר צוה ה' והלאה לדרתיכם. והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח לה' ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת. וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה לה' וחסאתם לפני ה' על שגגתם. ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה. ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת. וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטא בשגגה לפני ה' לכפר עליו ונסלח לו. האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה. והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את ה' הוא מגדף ונקרתה הנפש ההוא מקרב עמה. כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה.

## 6) המקושש

**(לב-לו) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת.** ויקריבו אתו המצאים אתו מקושש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה. ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו. ויאמר ה' אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה. ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה ה' את משה.

## ציצית

**(לז-מא) ויאמר ה' אל משה לאמר.** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פני בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם.

## 7) קרח

**[במדבר פרק טז]**

**(א-ג) ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלתי בני ראובן.** ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם. ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם פי כל העדה כלם קדשים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'?

**(ד-יא) וישמע משה ויפל על פניו.** וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו. זאת עשו קחו לכם מחותות קרח וכל עדתו. ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני ה' מחר והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש רב לכם בני לוי. ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן ה' ולעמד לפני העדה לשרתם. ויקרב אתד ואת כל אחיך בני לוי אתד ובקשתם גם כהנה. לכן אתה וכל עדתך הנעדים על ה' ואהרן מה הוא כי תלינו עליו.

## 8) דתן ואבירם

**(יב-יד) וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה.** המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר. אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם **העיני האנשים ההם תנקר** - לא נעלה.

**(טו-כב)** ויחר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם. ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני ה' אתה והם ואהרן מחר. ויקחו איש מחנתו ונתתם עליהם קטורת והקרבתם לפני ה' איש מחנתו חמשים ומאתים מחות ואהרן איש מחנתו. ויקחו איש מחנתו ונתנו עליהם אש וישומו עליהם קטורת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן. ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד ה' אל כל העדה. וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר. הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרע. ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף.

**(כג-לה)** וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים. ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכני אחריי זקני ישראל. וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם. ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם וישיהם ויבניהם וטפס. ויאמר משה בזאת תדעו כי ה' שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלפני. אם פמות כל האדם ומתו אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני. ואם בריאה יברא ה' ויפצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויגרדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה'. ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיכם. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיכם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש. ויגרדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל. וכל ישראל אשר סביבתיכם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ. ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת.

**[במדבר פרק יז]**

**(א-כה)** וידבר ה' אל משה לאמר. אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחנות מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו. את מחנות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל. ויקח אלעזר הכהן את מחנות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח. וזכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני ה' ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר ה' ביד משה לו. וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתים את עם ה'. ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד ה'. ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד. וידבר ה' אל משה לאמר. הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרע ויפלו על פניהם. ויאמר משה אל אהרן קח את המחנה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. ויקח אהרן פאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם. ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף וישבע מאות מלבד המתים על דבר קרח. וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה.

**(טז-כו)** וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו. ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם. והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה. והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשפתי מעלי את תלונות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם. וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם. וינח משה את המטות לפני ה' באהל העדת. ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצף ויגמל שקדים. ויצא משה את כל המטות מלפני ה' אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו. ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא יעשו משה כאשר צוה ה' אתו כן עשה.

**(כז-כח)** ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הו גוענו אבדנו כלנו אבדנו. כל הקרב הקרב אל משכן ה' - ימות. האם תמנו לגועי?

**[עירובין סג/א]** לא מתו בני אהרן **(ויקרא י א-ג)** עד שהורו הלכה בפני משה.

**[דבי יח כ]** "אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי, את אשר לא צויתיו לדבר, ואשר ידבר, בשם אלהים אחרים..."

**[שמי לב כא,כה]** "ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה? כי הבאת עליי חטאה גדלה... וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמחה בקמיהם".

**[עירובין סה/א, סוכה מה/ב]** ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין. **[רש"י]** בזכותי אני סובל כל עונותיכם, ופוטרו מן הדין.

**[ישי נג ה]** "והוא מלל מפשענו מדכא מעונתינו. מוסר שלומנו עליו. ובחברתו - נרפא לנו".

**[זהר חדש פרשת כי תבא מאמר הבטחות ונחמות שבקלות דמשנה תורה]** **[מתוק מדבש]** חתם דבריו רבי יהודה ואמר: אשרי נפשו של בר-יוחאי שהקב"ה עושה עמו ניסים, הוא גוזר - והקב"ה מקיים, הוא עתיד להיות ראש הצדיקים היושבים בגן-עדן, לקבל את פני השכינה ולראות את הקב"ה, להשתעשע עם הצדיקים ולומר להם **[תהי צה ו]** "באו בשמחה ונכרעה נכרעה לפני ה' עשנו".